

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

HØRINGSUTTALELSE - ENDRING AV FORSKRIFT OM SAMVÆR MED TILSYN ETTER BARNELOVEN

Det vises til høringsbrev og høringsnotat av 10.10.2013.

Nærværende høringsuttalelse avgis av Sortland kommune som vertskommune for Vesterålen barnevern. Vesterålen barnevern er et interkommunalt samarbeid mellom seks kommuner (Andøy, Bø, Hadsel, Lødingen, Sortland og Øksnes).

Sortland kommune er i all hovedsak enig i foreslåtte endringer i forskrift om samvær under tilsyn etter barneloven og de rettssikkerhetshensyn for barna som ligger bak så vel vedtatte lovendring som foreslåtte forskriftsendringer.

Vi vil i det følgende kort kommentere ressursbehovet endringene medfører for kommunene og det som vi vurderer som (fortsatt) underestimerte kostnader i Prop.85 L (2012-2013). Dernest vil vi knytte noen kommentarer til enkelte av forslagens forskriftsbestemmelser.

Ressursbehovet

Vi vil uttrykke bekymring for at kostnadsanslagene ved overføring av oppgaver til kommunene i forbindelse med lov og forskriftsendring om samvær under tilsyn ikke er i samsvar med kommunenes reelle utgifter og fremtidige behov for ressurser til å kunne utføre de nye oppgavene som legges til barneverntjenestene i kommunen.

Det pekes særlig på at endringene innebærer at barneverntjenesten i langt større grad enn tidligere må forholde seg til, og involvere seg i, saker som behandles etter barneloven, og at en allerede vanskelig grensedragnings mellom barneloven og barnevernloven etter endringene med stor sannsynlighet vil oppleves enda vanskeligere å trekke.

Endringene vil medføre at de ansatte i barneverntjenesten i saker med samvær med beskyttet tilsyn ofte vil få «to hatter» på seg og en dobbeltrolle som kan være vanskelig å praktisere i seg selv, og å kommunisere utad til partene.

Et eksempel på en aktuell problemstilling kan være at det ved domstolens behandling av saken *etter barneloven* er det fra barneverntjenestens side overfor retten klart gitt uttrykk for at det ikke bør være samvær med en forelder. Dersom retten likevel avgjør at det skal være samvær med beskyttet tilsyn, så må barneverntjenesten etter forskriften følge opp og bidra til at slikt samvær gjennomføres. Samtidig må barneverntjenesten foreta en vurdering *etter barnevernloven* om samvær bør gjennomføres, herunder om det skal få konsekvenser for omsorgsforelder om slikt gjennomføres i tråd med pålegget. Det kan nok for mange oppleves som problematisk om barneverntjenesten da ved anbefaling eller handling overfor partene

går «imot» en avgjørelse av en domstol i en nylig avsagt dom. Vår oppfatning er for øvrig at departementet i arbeidet med lovendring og nåværende forskriftsendring ikke i tilstrekkelig grad har drøftet problematikken omkring rollekonflikt som kan oppstå for de ansatte i barneverntjenesten.

I tillegg pekes det på at barneverntjenesten skal skaffe og følge opp tilsynspersoner, gjennomgå innholdet i rapporter fra dem, samt gjøre *egne* vurderinger underveis av om samvær skal/bør fortsette. Disse nye oppgavene som kommer i tillegg til barneverntjenestens oppgaver i dag, vil utvilsomt være tid og ressurskrevende, og det bemerkes særskilt at endringsforslagene i teorien innebærer at barneverntjenesten i faktisk henseende kan bli satt til å foreta vurderinger av samvær i saker som utelukkende omfattes av barneloven. Barneverntjenestens ansvar for tilsyn med samværene innbefatter etter forslaget også en meklingsrolle underveis mellom de private parter dersom samværene stopper opp eller ikke gjennomføres helt som planlagt.

Endelig bemerkes det de endrede oppgavene medfører at barneverntjenestene vil motta dokumenter også i saker som ikke er, eller skal, registreres som «barnevernssaker» og at dette i forhold til kommunenes saksbehandlingssystemer kan medføre utfordringer og kostnadskrevende oppgraderinger/utskiftinger som det ikke er tatt høyde for ved de kostnadsanslagene som er gjort.

Til § 3

Her mener vi det kan oppstå spørsmål om hvordan barneverntjenesten skal forholde seg til en samværsforelder som henvender seg til barneverntjenesten med en *dom* med pålegg om tilsyn under samvær som enda ikke er rettskraftig, eventuelt også der barneverntjenesten får kunnskap om at den aktuelle dom er påanket (og det ikke er fattet noen midlertidig avgjørelse).

Det bør vurderes om det er grunn til å klargjøre i forskriften at pålegg gitt i dom ikke skal iverksettes før dommen er rettskraftig.

Når det gjelder midlertidige avgjørelser med pålegg om samvær under tilsyn antas det at disse skal følges opp også før de er rettskraftig, jf. barnelovens § 65 jf. § 60.

Til § 5

I «vanlige» samværsaker etter barneloven synes praksis å være slik at det er foreldrene selv som er ansvarlig for å betale for henting/bringning i forbindelse med samvær, også om andre personer skal bistå med dette. Det vises også til barneloven § 44.

I den grad en tilsynsperson, innenfor rammen av timer angitt i pålegg om samvær under tilsyn, bistår med praktisk tilrettelegging av samværet, for eksempel gjennom å hente og bringe barnet til og fra samværet (jfr. høringsbrevets merknad til § 9), er det etter vår vurdering uklart hvem som har ansvaret for å dekke slike utgifter (drivstoffutgifter, bussbilletter, parkeringsbillett og lignende). Det bør avklares om dette vil være «kostnader ved tiltaket» etter barneloven § 43a sjette ledd eller om dette er kostnader som partene skal dekke selv.

Til § 7

I merknadene til § 5 heter det at (vår utheving):

«Første ledd slår fast at det er barneverntjenesten i den kommunen der barnet bor fast som har ansvaret for å oppnevne tilsynsperson til å føre beskyttet tilsyn. **I dette ligger også det økonomiske ansvaret.**»

I merknadene til § 7 om støttet tilsyn finnes ingen tilsvarende presisering av at det økonomiske ansvaret for denne ordning ligger hos Barne-, ungdoms- og familieetaten ved

regionkontoret. Det antas at dette skyldtes en ren forglemmelse. Det bør inntas en tilsvarende merknad i § 7 som i § 5 for å utelukke enhver tolkningstvil.

Med hilsen

Knut Erik Marthinussen Harjang
Kommuneadvokat MNA
Sortland kommune